

ת"פ 2848/04/19 - מדינת ישראל נגד מישל פושקוב ע"י

בית משפט השלום בעכו

ת"פ 2848-04-19 מדינת ישראל נ' פושקוב

בפני כבוד השופטת שושנה פיינסוד-כהן

מאשימה

נגד

נאשם

מדינת ישראל באמצעות שלוחת התביעות גליל

מישל פושקוב ע"י ב"כ עוה"ד יגאל טרובמן, מטעם
הסנגוריה הציבורית

גזר דין

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן, בביצוע עבירת **החזקת סמים לצריכה עצמית**- עבירה לפי סעיף 7(א) + 7(ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) תשל"ג-1973 (להלן: "**פקודת הסמים המסוכנים**").

בנוסף הורשע בעבירה זוהי על פי כתב אישום המצורף בת"פ 20319-04-20.

כמו כן, הורשע הנאשם על פי הודאתו בכתב אישום מצורף נוסף, בו הודה הנאשם בת"פ 33037-09-19 בעבירת **פריצה לרכב בכוונה לגנוב**- עבירה לפי סעיף 413 סיפא לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**") + סעיף 29(א) לחוק העונשין ובעבירת **פירוק חלקים מרכב**- עבירה לפי סעיף 413ד(ב) לחוק העונשין + סעיף 29(א) לחוק העונשין.

2. **על פי עובדות כתב האישום המתוקן (במ/1)**, בהן הודה הנאשם, הנאשם החזיק בביתו ביום 16.10.18, סם מסוג קנבוס במשקל 47.88 גרם נטו לצריכה עצמית.

על פי עובדות כתב האישום בת"פ 20319-04-20, בהן הודה הנאשם, הנאשם החזיק בביתו ביום 5.8.19 סם מסוג קנבוס במשקל כולל של 1.13 גרם לצריכה עצמית.

על פי עובדות כתב האישום בת"פ 33037-09-19 ביום 31.8.18 בשעה 04:00 או בסמוך לכך, התפרץ הנאשם עם אחר לרכב, באופן שנכנס לרכב והתיישב במושב הנהג, בעוד האחר עומד לצדו. בהמשך, פרקו השניים בצוותא מכסה פלסטיק מתחת להגה, חשפו את החוטים וניסו להניע את הרכב. משהופרעו על ידי שכן, ברחו, הרכב הדרדר

ופגע ברכב אחר שחנה בסמוך.

3. הנאשם כיום כבן 23, נערך בעניינו תסקיר שירות המבחן.

בתסקירו מיום 25.1.22 עמד שירות המבחן על היכרותו עם הנאשם מחקירות קודמות במסגרתן לא שולב בטיפול בשל חוסר שיתוף פעולה, העדר מוטיבציה ושלילת צורך טיפולי מצדו. שירות המבחן עמד על העדר נכונותו של הנאשם להשתלב בהליך טיפולי גם כיום, על אי הופעתו לבדיקת שתן אליה זמן ועל קיומו של סיכון להישנות העבירות אשר לא פחת על אף שכיום מרצה הנאשם עונש מאסר בעבודות שירות. בשל העדר שיתוף פעולה עם השירות, הומלץ על ענישה מוחשית בעניינו של הנאשם אשר תהווה גבול ברור עבורו.

4. הצדדים טענו לעונש בפניי. במעמד זה הוגשו מטעם המאשימה טיעונים לעונש בכתב.

הערכים המוגנים

5. מעשי הנאשם פוגעים בזכותו של אדם להגנה על קניינו. חומרה יתרה מיוחסת לעבירות התפרצות לרכבו של אדם, להן ייחד המחוקק התייחסות מיוחדת ומחמירה. רכבו של אדם מהווה חלק ממתחמו הפרטי, יחד עם זאת עליו להשאירו ברחוב, ללא הגנה רצופה.

6. מעשי הנאשם פוגעים בנוסף בערכים המוגנים של הגנה על בטחון הציבור מפני התפשטות נגע הסמים ושמירה על בריאותו ושלומו של הציבור.

מתחם העונש ההולם

7. יש לקבוע, כי למעשי הנאשם קדם תכנון. עבירת הפריצה לרכב בוצעה בצוותא עם אחר, בשעה 04.00 לפנות בוקר. הנאשם וחברו ניסו להניע את הרכב ועשו פעולות פירוק לשם כך. נסיבות החבירה, השעה בה בוצעו מעשי העבירה והפעולות שבוצעו לצורך הנעת הרכב מלמדים על תכנון, תיאום וביצוע על פי תכנית עבריינית. אף ביחס לעבירות החזקת הסמים, הרי שנדרש תכנון והערכות מבעוד מועד לצורך השגת הסם.

חלקו של הנאשם בביצוע העבירות הנו כמבצע עיקרי. שותפו לעבירה הורשע כמסייע. ברקע ביצוע העבירות צריכת הסמים על ידי הנאשם.

מלאכת הגניבה לא הושלמה אולם בשעת הימלטותם, הדרדר הרכב והתנגש ברכבו של אחר. חזקה כי בעקבות מעשיו אלו של הנאשם, המתווספים לפירוק חלקי הרכב, יכול להיגרם נגרם נזק רכושי נוסף. כל זאת בהתווסף לפגיעה העמוקה בתחושת המוגנות של קרבן העבירה.

8. במקרה זה, לא הונח בפניי קשר סיבתי בין ביצוע עבירת ההתפרצות ופירוק כלי הרכב לעבירות הסמים.

עבירות הסמים בהן הורשע הנאשם בוצעו על פי תכנית עבריינית נפרדת. אין להתעלם מן הקשר הקיים בין עבירות סמים לעבירות רכוש, אשר נועדו לפרנס את צריכת הסמים. אולם, במקרה זה לא הונחו יסודות לקיומו של קשר הדוק. במצב דברים זה ובהעדר קיומו של מבחן הקשר ההדוק הרי, אין לקבוע מתחם עונש כולל בגין מכלול מעשי העבירה, אלא מתחם אחד בגין שתי עבירות הסמים ומתחם אחר בגין עבירות הרכוש.

9. לשיטתה של המאשימה, מתחם העונש ההולם בעבירות התפרצות לרכב נע בין 6-18 חודשי מאסר. מתחם העונש ההולם בעבירות סמים לצריכה עצמית נע בין מאסר על תנאי ועד מספר חודשי מאסר בפועל.

מתחם העונש הכולל בגין עבירות הפריצה והסמים נע לשיטתה בין 7-18 חודשי מאסר.

10. לענין מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות התפרצות לרכב, מפנה המאשימה לפסיקה:

א. עפ"ג 20738-08-14 מדינת ישראל נ. אבו חאטום (פורסם בנבו, 27.8.14) בית המשפט קיבל את ערעור המדינה וקבע כי מתחם העונש ההולם בגין ביצוע שתי עבירות פריצה לרכב וגניבה ממנו, לאור יום, תוך ניפוץ שמשה, נע בין 6-12 חודשי מאסר בפועל בגין כל אחד מאירועי העבירה בהן הורשע הנאשם. בית המשפט קבע, כי "**אכן, לעיתים נגזרים עונשי מאסר לביצוע בעבודות שירות, אולם אלה מוטלים כאשר קיימות נסיבות מקלות וקיים אופק שיקומי ואין בהם כדי לומר שהרף התחתון של מתחם הענישה הוא עבודות שירות**". באותו ענין הוטלו על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל.

ב. תפ 17883-07-15 מדינת ישראל נ. סויסה (19.7.15) לא פורסם בנבו. נטען על ידי המאשימה, כי בגין עבירות פריצה לרכב וגניבה מרכב נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 6-12 חודשי מאסר.

ג. רע"פ 5313/12 ראיף נ. מדינת ישראל (פורסם בנבו, 11.7.12) נדחתה בר"ע על החמרת עונשו של המבקש בבית משפט מחוזי כך שהוטלו 6 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית בגין עבירת התפרצות לרכב בכוונה לגנוב, על אף המלצות שירות המבחן וטעמי שיקומו של המבקש. לא צוין מתחם ענישה.

11. הסנגור חולק על המתחם לו עותרת המאשימה ועותר להטלת עונש צופה עתיד בתחתית המתחם. לענין מדיניות הענישה ההולמת, מפנה הסנגור לפסיקה:

א. ת"פ 26547-06-18 מדינת ישראל נ. אפללו (מיום 18.6.18) בגין עבירת פריצה לרכב בכוונה לגנוב, ביחס לנאשם בעל רקע פסיכיאטרי, נקבע מתחם עונש הולם הנע בין מאסר על תנאי ועד 8 חודשי מאסר בפועל. הוטלו על הנאשם בנסיבותיו חודשיים מאסר במצטבר להפעלת

תנאי בן 3 חודשים ובסך הכל 5 חודשים לצד ענישה נלווית.

ב. ת"פ 15379-01-12 מדינת ישראל נ. אלטורי (30.12.14) שם נקבע מתחם עונש הולם לעבירת ניסיון פריצה לרכב, חבלה במזיד ברכב והחזקת מכשירי פריצה הנע בין מאסר על תנאי ועד 8 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. זאת בנסיבות מקלות מנסיבות עניינו של ניסיון התפרצות באמצעות עיקום הפח מתחת לידיית דלת הנוסע הקדמית, כשבאותן נסיבות החזיק בכיסו מברג.

בית המשפט שם קבע מכל מקום, כי **"בחינת הענישה הנוהגת מלמדת כי במקרים דומים הוטלו על הנאשמים עונשים ממשיים, וככלל בתי המשפט אינם מסתפקים בעבירות אלו בעונשים צופי עתיד"**.

ג. עפ"ג 36927-07-14 אוחיון נ. מדינת ישראל (2.10.14) בגין עבירת פריצה לרכב בכוונה לגנוב, גניבה מרכב, חבלה במזיד ברכב והפרעת שטר במילוי תפקידו נקבע מתחם עונש הולם הנע בין מאסר על תנאי ועד 10 חודשי מאסר בפועל. המערער נדון ל 8 חודשי מאסר ובמצטבר הפעלת 6 חודשי מאסר על תנאי כך שירוצו 14 חודשי מאסר, לצד ענישה נלווית. ערעורו נדחה.

ד. ת"פ 31793-09-14 מדינת ישראל נ. אחמד ג'יג'יני (מיום 18.3.2015) נקבע מתחם עונש הולם הנע בין מאסר על תנאי ועד שנת מאסר בפועל. בית המשפט קבע, כי **"מקבלת אני את עמדת ב"כ הנאשם לפיה במקרים מתאימים ניתן להטיל על מבצעי עבירות מן הסוג דנן עונש הצופה פני עתיד. מנגד, פסיקה ענפה מצדיקה החמרה במקרים המתאימים, בפרט כאשר עסקינן בנאשמים המסכנים פעם אחר פעם את בטחון הציבור ובטחון רכושו"**. הוטלו על הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל והוטלו במצטבר חודשיים מאסר על תנאי (סה"כ 8 חודשי מאסר) לצד ענישה נלווית.

ה. ת"פ 56919-03-14 מדינת ישראל נ. שלודי (מיום 31.12.14) בגין עבירת התפרצות לרכב וגניבה מרכב נקבע מתחם עונש הולם הנע בין מאסר בפועל לתקופה קצרה (אשר יכול וירוצה בעבודות שירות במקרים מתאימים) ועד 10 חודשי מאסר בפועל. הוטלו 4 חודשי מאסר בפועל לצד מאסרים על תנאי.

ו. ת"פ 9712-02-09 מדינת ישראל נ. רואימי (21.7.2009) המדובר בפסיקה ישנה שם הורה בית המשפט על גזירת עונשו של נאשם בהתאם לתורת הענישה האינדיווידואלית. גזר הדין ניתן קודם לתיקון 113 ולא נקבע בו מתחם ענישה.

12. לענין מדיניות הענישה ההולמת בעבירות התפרצות לרכב עיינתי גם ברע"פ 7577/17 נסיראת נ. מדינת ישראל (פורסם בנבו, מיום 24.12.17) שם נקבע, כי מתחם העונש ההולם לעבירת ההתפרצות לרכב נע בין

9-18 חודשי מאסר בפועל לצד מאסר מותנה מרתיע וקנס. ערעור ובר"ע על חומרת עונשו של המבקש נדחו.

13. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת ביחס לעבירות התפרצות לרכבים מלמדת על קיומו של מנעד ענישה רחב המשתנה ממקרה למקרה על פי נסיבותיו ובכלל זה בנסיבות של ביצוע גניבה, שימוש בכלי פריצה, תכנון וחבירה ועוד.

14. בעניינו ביחס לאירוע ההתפרצות, הורשע הנאשם בנוסף בעבירת פירוק חלקים מרכב. ברוח מדיניות הענישה הנוהגת ובשים לב לנסיבות עניינו, תכנון וחבירה לצורך ביצוע עבירת ההתפרצות לה נלוותה עבירת פירוק חלקים מרכב, בלא כלי פריצה, יש לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין חודשיים ל-18 חודשי מאסר. בגין עבירות הסמים הנני מוצאת לאמץ את המתחם לו עותרת המאשימה ולקבוע כי הנו נע בין מאסר על תנאי ועד 6 חודשי מאסר בפועל.

נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות

15. הנאשם, כבן 23. רווק. לדבריו, הנו שכיר בענף קבלנות ההריסה.

16. הנאשם נטל אחריות והודה בהזדמנות הראשונה.

17. לנאשם עבר פלילי רלוונטי (על פי ת/1). הרשעתו האחרונה מיום 21.8.2017 הנה בגין מעורבותו בתיווך בעסקי סמים במספר תיקים שאוחדו, בגינם נדון למאסר בפועל בן 90 יום לצד ענישה נלווית. לחובתו הרשעה נוספת שהתיישנה.

18. בעניינו של הנאשם לא הונח אפיק שיקומי.

19. הסנגור מפנה לגזר דינו של הנאשם הנוסף ממנו לטעמו יש לגזור גזירה שווה. עיינתי בגזר דינו של נאשם 2 בת"פ 33037-09-19. שם קבע בית המשפט מתחם עונש הולם הנע בין מאסר על תנאי ועד ל-7 חודשי מאסר בפועל. בעניינו של אותו נאשם ציין כב' השופט סאלח כי מאז ביצוע העבירה חלפו 3 שנים ולא נרשמו לחובתו של הנאשם עבירות נוספות. אין זה המקרה אשר בפני. כב' השופט גזר על הנאשם 2 שם מאסר על תנאי וכן קנס בסך 4,000 ₪. נחה דעתי כי אין לגזור ממנו גזירה שווה ביחס לנאשם שבפני וכך גם לעניין מתחם העונש ההולם. חלקם של שני הנאשמים בביצוע העבירות שונה, הנאשם כמבצע למול הרשעתו של שותפו כמסייע משפיעים על מתחם העונש ההולם. יחד עם זאת וכחלק בלתי נפרד מעקרון האחידות בענישה, על בית המשפט לאזן את עונשו של הנאשם ביחס הולם למעשיו וביחס לחלקו, למול עונשו של שותפו לעבירה ביחס לחלקו.

20. בשים לב לנסיבות ביצוע העבירות לצד נסיבותיו האישיות של הנאשם, גילו הצעיר בעת ביצוע העבירות (בהיותו בגיר צעיר כבן 19-20) וחלוף הזמן מעת ביצוע העבירות, הרי כי מיקומו של הנאשם בחלק הנמוך של

מתחם הענישה.

21. הנאשם נשלח לקבלת חוות דעת של הממונה על עבודות שירות לבדיקת התאמתו לריצוי עבודות שירות. הנאשם נמצא כלא מתאים לריצוי עבודות שירות בשל אופן ריצוי עבודות השירות אותן הוא מרצה כעת.

22. במצב דברים זה וכאשר הנאשם אינו מתאים לגזירת עונשו מתחת למתחם הענישה, עומדות בפני בית המשפט שתי אפשרויות- שליחתו לריצוי מאסר מאחורי סורג וברית, או המרת הענישה בדמות עבודות שירות ברכיב ענישה אחר אשר יהיה משמעותי דיו על מנת להוות תחליף לכך. אעיר כי המאשימה לא עתרה להשתתף פסילת רישיון נהיגה.

23. לאור כל האמור הנני גוזרת את דינו של הנאשם כדלקמן:

א. מאסר על תנאי לתקופה של חודשיים, למשך 3 שנים מהיום, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופה זו עבירה על פקודת הסמים המסוכנים ויורשע עליה בדיון.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים, למשך 3 שנים מהיום, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופה זו עבירת רכוש מסוג עוון ויורשע עליה בדיון.

ג. מאסר על תנאי לתקופה של 7 חודשיים, למשך 3 שנים מהיום, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופה זו עבירת רכוש מסוג פשע ויורשע עליה בדיון.

ד. קנס בסך 7,000 ₪, או 60 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב 10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים בסך 700 כל אחד החל מיום 15.8.22 ובכל 15 לחודש עוקב.

אי עמידה באחד התשלומים תעמיד את יתרת התשלום לפרעון מיידי.

* **בכרטיס אשראי** - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il (ניתן לשלם בפריסה של עד 18 תשלומים בהסדר קרדיט) או חפש בגוגל "תשלום גביית קנסות".

* **מוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גבייה)** - בטלפון *35592 או בטלפון: 073-2055000.

* **במזומן בכל סניף של בנק הדואר** - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

ה. הנאשם יצהיר בדבר התחייבות כספית בסך 2,000 ₪, להמנע מלעבור עבירת רכוש עבירת רכוש מסוג עוון בתוך שנתיים מהיום.

אם לא יצהיר היום על ההתחייבות, יש לאסור אותו למשך 5 ימים.

ו. הנאשם יצהיר בדבר התחייבות כספית בסך 4,000 ₪, להמנע מלעבור עבירת רכוש מסוג פשע בתוך שלוש שנים מהיום.

אם לא יצהיר היום על ההתחייבות, יש לאסור אותו למשך 10 ימים.

צו להשמדת המוצגים- סמים.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"א תמוז תשפ"ב, 10 יולי 2022, בנוכחות הצדדים.